

технічними засобами, а відповідний протокол складається протягом сімдесяти двох годин з моменту завершення таких дій.

В інформаційному листі Верховного Суду від 03.03.2022 № 1/0/2-22 «Щодо окремих питань здійснення кримінального провадження в умовах воєнного стану» зазначено, що у випадку неможливості створення витягу з Єдиного реєстру досудових розслідувань, інформація про реєстрацію кримінального правопорушення та початок досудового розслідування може бути підтверджена мотивованою постановою органу досудового розслідування про початок досудового розслідування, яка повинна бути обґрунтованою та містити всі необхідні відомості, зазначені у статті 214 КПК України. Такий документ може вважатися належним підтвердженням початку досудового розслідування і підставою для розгляду клопотань органу досудового розслідування. Варто зазначити, що наведене правило стосується всіх злочинів, а не лише певного конкретного переліку.

Наведені зміни не можуть бути вичерпними, практика потребує суттєвих кроків у боротьбі зі злочинністю не лише зовнішньою, а й внутрішньою. Наша робота є початковою для аналізу ситуацій у дієвій боротьбі зі злочинністю.

Список використаних джерел

1. Кримінальний процесуальний кодекс України. Офіційний вебпортал парламенту України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text> (дата звернення: 29.04.2024).

2. Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України щодо удосконалення порядку здійснення кримінального провадження в умовах воєнного стану. Офіційний вебпортал парламенту України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2201-20#Text> (дата звернення: 29.04.2024).

3. Щодо окремих питань здійснення кримінального провадження в умовах воєнного стану. Інформаційний лист Верховного Суду від 03.03.2022 № 1/0/2-22. Режим доступу: URL: https://supreme.court.gov.ua/supreme/pro_sud/aktyal_pytan_kks/6777.

Кануста Крістіна Андріївна,

здобувач вищої освіти навчально-наукового інституту №1 Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник:

Грущенко Олена Анатоліївна,

доцент кафедри економічної безпеки та фінансових розслідувань Національної академії внутрішніх справ, кандидат економічних наук, доцент

ПРОБЛЕМАТИКА ТА ШЛЯХИ ПОКРАЩЕННЯ СТАНУ ФІНАНСОВОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ В ПІСЛЯВОЄННИЙ ПЕРІОД

Основними інструментами економічного управління України є

податкова, бюджетна, інвестиційна та страхова політика. Але кожна з цих політичних сфер має свої негативні аспекти, які обмежують ефективність розвитку економіки держави. Ця тема є досить актуальною і дуже важливою в контексті політичного та економічного розвитку країни [1].

Однією з найважливіших проблем податкової політики є недостатня її ефективність. В Україні є велика кількість неплатників податків, що призводить до втрат бюджетних коштів та недостатнього фінансування державних програм.

Також, постають такі проблеми як:

- Надмірний податковий тиск на громадян та підприємства. Це створює перешкоди розвитку бізнесу, зменшуючи його конкурентоспроможність та інвестиції, що може суттєво зменшити кількість виробництва і посприяти зростанню тіньової економіки;
- Складність і непрозорість системи оподаткування, що створює ускладнення для бізнесу та самих громадян, і призводить до високих витрат на ведення бухгалтерського обліку;
- Нестабільність законодавства, що призводить до негативних економічних та адміністративних наслідків (ризиків ведення бізнесу, додаткові витрати, навантаження, бюрократичність тощо).

Для того, щоб покращити становище податкової політики необхідно насамперед спростити податкову систему, упорядкувавши правила та підвищивши рівень доступності до інформації для платників податків. Цим шляхом ми також вирішимо проблему надмірного податкового тиску на громадян та підприємства. Також, потрібно зміцнити контроль над податковими зборами, зменшивши таким чином кількість неплатників. [2]

У сфері бюджетної політики існують проблеми пов'язані з недостатнім контролем над витратами, що включає в себе продовження непрозорості розподілу доходів бюджету, неефективні видатки, корупцію.

З цього постає проблема його дефіциту, зростання державного боргу та зменшення фінансової стабільності. Для вирішення цих проблем необхідно розробити ефективні механізми контролю над витратами, збільшити ефективність збирання податків, оптимізація державних видатків та забезпечення публічного доступу до інформації про бюджетні витрати, щоб уникнути непрозорості витрат.

Інвестиційна політика стикається з несприятливим середовищем для інвестицій. Тобто, в ній містяться такі негативні аспекти як корупція; непрозорість ділових процесів, що підривають довіру до уряду; нерозвиненість інфраструктури (інформаційної, енергетичної, транспортної тощо) та недостатня підтримка інноваційного потенціалу та науково-технічного розвитку з боку держави. Знижує довіру також і нестабільність законодавства та неефективність законодавства у сферах податкової та бюджетної політики. Задля створення привабливого середовища для інвесторів Україні потрібно забезпечити стабільність правової системи і законодавства, захист прав інвесторів;

залучати інвестиції для розвитку своєї інфраструктури, шляхом створення певних програм; посилити контроль над управліннями ділових процесів та проводити активні заходи щодо боротьби з корупцією. [3]

Основна проблема у сфері страхової політики заключається у страховій неграмотності населення, нерозумінні важливості страхової культури та її переваг; недостатній захищеності прав споживачів та відсутності ефективного регулювання і контролю з боку держави. Тож, для покращення становища страхової політики необхідно підвищити рівень обізнаності громадян зі страховими послугами, шляхом проведення інформаційних заходів; підвищити рівень кваліфікації та компетентності регуляторних органів та забезпечити прозорість і довіру до страхової системи, борючись із шахрайськими діями. Також, необхідно зміцнювати страховий ринок шляхом проведення реформ.

Також, важливо розкрити питання, яке стосується шляхів покращення фінансового стану підприємства в сучасних умовах.

На сьогоднішній день фінансовий стан - гарант сталого успіху для підприємства.

Рудницька О.М. в своїх роботах зазначає, що фінансовий стан – це комплексне поняття, яке є результатом взаємодії всіх елементів системи фінансових відносин підприємства, визначається сукупністю виробничо господарських факторів і характеризується системою показників, що відображають наявність, розміщення і використання фінансових ресурсів [5, с. 133].

Фінансовий стан характеризує конкурентоспроможність підприємства на ринку, його потенціал у діловому співробітництві, аналізує, наскільки гарантовані економічні інтереси самого підприємства та його партнерів у фінансових та інших відносинах. Завдання аналізу фінансового стану підприємства змінюються залежно від зацікавленості різних груп користувачів аналітичним матеріалом. Всі користувачі на основі результатів аналізу роблять висновки щодо напрямків своєї діяльності та доцільності співпраці з досліджуваним підприємством, ґрунтуючись на його фінансовій звітності [6, с. 48].

Особливо велику цінність становить інформація для органів державного управління та місцевого самоврядування, оскільки, спираючись на неї, вони мають обґрунтовувати рішення у сфері інвестиційної, грошово кредитної, бюджетної, податкової, а також в інших важливих галузях життєдіяльності держави та суспільства. Обґрунтування управлінських рішень в економічній сфері неможливе без широкого використання інформації про фінансовий стан підприємств, які є основними суб'єктами економічних відносин. Водночас у контексті реалізації інноваційно інвестиційної моделі розвитку економіки України стає актуальним завдання комплексного підходу до оцінки фінансового стану суб'єктів господарювання [7, с. 69].

Тому аналіз фінансового стану підприємства повинен здійснюватися за допомогою розрахунку комплексу показників, що характеризують всі складові діяльності суб'єкта господарювання. Адже фінансовий стан залежить від результатів фінансово господарської, виробничої та комерційної діяльності і в свою чергу пошук резервів для його відновлення буде здійснюватися по всіх цих ланках діяльності. До основних таких показників належать [8, с. 13]:

1) показники ліквідності (показники абсолютної, поточної та загальної ліквідності, показники ліквідності балансу), що дають оцінку достатності поточних активів підприємства для покриття його поточних зобов'язань, тобто можливість суб'єкта реалізувати свої активи з метою погашення заборгованості перед банками, постачальниками, бюджетом, працівниками;

2) показники платоспроможності підприємства (коефіцієнт співвідношення активів та довгострокових зобов'язань, нерозподіленого прибутку до активів, показники відновлення/ втрати платоспроможності тощо), що характеризують здатність підприємства своєчасно та в повному обсязі виконати свої зобов'язання перед кредиторами.

3) показники фінансової стійкості (коефіцієнт фінансової стабільності, фінансового левериджу, коефіцієнт автономії, коефіцієнт забезпечення, маневреності власного капіталу тощо), дають змогу оцінити ступінь залежності підприємства від позикових ресурсів та ступінь фінансового ризику;

4) показники ділової активності (фондовіддача, тривалість операційного та фінансового циклу, оборотність дебіторської та кредиторської заборгованості та ін.), дають оцінку

ефективності використання суб'єктом власних коштів;

5) показники рентабельності підприємства (рентабельність активів, рентабельність капіталу, рентабельність виробництва тощо), які дають можливість зробити висновок про прибутковість діяльності суб'єкта господарювання.

Зумовити виникнення кризових явищ на підприємстві та навіть призвести до його банкрутства та ліквідації або навпаки вплинути на отримання суб'єктом господарювання додаткових вигод можуть різні чинники середовища підприємства. До основних таких, належать: зовнішні, або екзогенні (які не залежать від діяльності підприємства) та внутрішні, або ендогенні (що залежать від підприємства).

Отже, розглянувши напрями вдосконалення фінансового стану підприємств можна сказати, що основними заходами є дії щодо збільшення вхідних грошових потоків, а саме сприяння зростанню виручки від реалізації продукції. Проте, щоб досягти збільшення виручки потрібно звернути увагу на обсяги виробництва або постачання, обсяги реалізації та ціну одиниці продукції, що реалізується. Щоб збільшити обсяги реалізації, треба максимально

вдосконалити та активізувати збутову політику підприємства. Стимулювати продажі можна різними шляхами, зокрема: наданням знижок покупцям, застосування сезонних акцій та розпродажів, помірним зменшенням цін, застосуванням масової реклами, використанням персонального продажу. Для підприємств різних видів економічної діяльності, вищезазначені методи стимулювання продажів будуть персональними. Тип заходів залежить від особливостей конкретного підприємства та обраної ним стратегії маркетингу. Також головним внутрішнім резервом збільшення вхідних грошових потоків підприємства є зниження собівартості продукції та витрат. На кожному підприємстві залежно від його особливостей виділяють такі чинники, які впливають на собівартість: обсяг виробництва, вартість сировини, різноманітність номенклатури та асортименту продукції, технічний рівень виробництва його відповідність сучасним досягненням науково технічного прогресу, організаційна структура підприємства та забезпечення належних умов праці, ціна одиниці продукції, що реалізується [9, с. 187].

Загальна мета вивчення фінансового стану підприємства полягає в тому, щоб приймати ефективні управлінські рішення для уникнення фінансових криз та реагування на зміни в середовищі. Здійснення заходів для відновлення платоспроможності та зростання прибутковості є ключовим завданням. Правильне управління може допомогти відновити майновий потенціал підприємства та зберегти його конкурентоспроможність на ринку.

Підсумовуючи все вищесказане, робимо висновок, що проблеми податкової, бюджетної, інвестиційної та страхової політики в Україні суттєво обмежують економічний розвиток та вимагають негайного рішення.

Шляхи її вдосконалення включають прозорість діяльності усіх політичних сфер, спрощення податкової системи, забезпечення стабільного законодавства, ефективне управління бюджетом, заохочення інвестицій та зміцненню страхової системи та ринку. Це допоможе покращити економічний розвиток країни та рівень життя громадян в цілому.

Список використаних джерел

1. Насипайко Д.С., Кузьмін, Є.С., Буряк В.О. Податкова політика України: проблеми та перспективи розвитку/ URL: <http://core.ac.uk/download/pdf/84825033.pdf>

2. Ісаєва О.В., Загорко К.С. Сучасні проблеми функціонування та розвитку бюджетної системи України: теоретичний аспект. URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=4440>

3. Герзанич В.М. Основні недоліки та проблеми залучення іноземних інвестицій в Україні. URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=2929>

4. Мухіна О.В. Страховий ринок України: стан та проблеми розвитку

[Електронний ресурс]: наукова стаття. – Режим доступу : http://www.investplan.com.ua/pdf/3_2010/14.pdf

5. Рудницька О.М., Біленська Я.Р. Шляхи покращання фінансового стану українських підприємств. Вісник Національного університету «Львівська політехніка». 2009. № 649: Логістика. С. 132–138.

6. Сарапіна О.А. Системний аналіз фінансового стану підприємства: методика та напрями вдосконалення. Вісник аграрної науки Причорномор'я. 2012. Вип. 2. С. 47–58.

7. Юрій Е.О. Вдосконалення методики оцінки фінансового стану підприємств в контексті регулювання їх економічної поведінки у мінливому середовищі / Е.О. Юрій, В.В. Прядко, В.К. Євдокименко, М.В. Карвацький // Регіональна економіка. 2012. №1. С. 69–80.

8. Богацька Н.М., Галюк О.В. Фінансовий стан підприємств шлях його покращення в бізнес процесах підприємства. Молодий вчений. 2013. № 2(02). С. 12–16.

9. Ладунка І.С. Шляхи покращення фінансового стану підприємств в сучасних економічних умовах. Економіка і суспільство: зб. наук. праць Мукачівського державного університету. №5. Мукачево, 2016. С. 187

Коваль Анна Іванівна,

здобувач вищої освіти навчально-наукового інституту № 1 Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник:

Зарубей Вікторія Володимирівна,

професор кафедри кримінального процесу Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, професор

РОЗСЛІДУВАННЯ ТА ПРОТИДІЯ КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Військова агресія з боку росії та введення воєнного стану на нашій території стали ключовими факторами, які прямо чи опосередковано впливають на всі аспекти життя в Україні та за її межами. Кількість зафіксованих правопорушень неперервно зростає, оскільки противник щодня скоює все нові і нові злочини. Проте, навіть в таких надзвичайно складних умовах правоохоронні органи продовжують активно працювати над фіксацією та розслідуванням кримінальних правопорушень.

Процесуальні дії, що здійснюються під час кримінального розслідування, зазначаються у відповідних документах та можуть бути зафіксовані технічними засобами, за винятком випадків, коли це неможливо з технічних причин. У випадках, коли складання